

DE NIEUWGEDEINDE VAKBIJVEREGING

Het vraagstuk der jeugdwerkloosheid

door Joz. Galliaert

(Vervolg)

Ons vrijwillig arbeidscentrum.

In een van de vorige nummers van « De Belgische Vakbeweging » hadden wij de gelegenheid reeds tamelijk breedvoerig over ons arbeidscentrum voor jonge werklozen te Brecht uit te weiden.

Wij zullen ons heden bepalen bij enkele aanvullende bemerkingsen. Onze werklozenkampen zijn in de werkelijke beteekenis van het woord tot heden toe leerwerkkampen geweest.

De vrijwillige arbeidscentra, gesteund door de Regeering, hebben als bedoeling het bestrijden van de noodlottige gevolgen van de jeugdwerkloosheid. Wij hebben aan deze bedoeling den belangrijken factor, het behoud van de beroepskennis door praktischen arbeid, weten te koppelen.

Werkloosheid voor de jonge arbeiders beteekent niet alleen voor de gemeenschap een direkt belangrijk verlies aan beroepsscholing en arbeidsvermogen. Lediggang beteekent meer. Werkloosheid vermindert den drang naar meerdere ontwikkeling en vakbekwaming. Lediggang beteekent geestelijke leegheid, gevolgd door zedelijke verwildering. Een teveel aan gedwongen vrijen tijd en een gebrek aan gezonde ontspanning.

Ook op dit gebied is, zij het dan ook slechts tijdelijk, hulp geboden.

Al is de duurtijd beperkt tot één maand, toch is het opbeuringswerk dat bereikt is geworden van groote beteekenis. Wel houden wij rekening met het feit dat de ergst gedemoraliseer-

den, de lusteloozen, niet door ons worden bereikt. Maar onze kampen hebben ontegensprekelijk bereikt dat de deelnemers weer met nieuwen levensmoed, nieuwe strijdvaardigheid en idealisme zijn teruggekeerd.

Aantal deelnemers.

Van 7 Juni 1935 af tot op heden werden meer dan 300 werklozen gedurende een maand in ons werklozenkamp te Brecht ondergebracht. Het aantal ploegen wisselde af tusschen 20 en 35; tijdens de maanden December en Januari, toen de afwerking van het jeugdtehuis nog niet voldoende gevorderd was, verbleven slechts een vijftal jonge werklozen ter bewaking op het kamp. De geest en de tucht vanwege de deelnemers waren uitstekend.

Dank zij vooral het taktisch optreden van de jonge kampleiders zijn de verschillende kampen in de meest volmaakte orde verlopen.

Rekening houdend met de uitslagen bereikt door onze organisatie, welke alleen in het arrondissement Antwerpen werkt, mogen wij met reden verklaren dat de Syndikale Jeugd van Antwerpen op dit gebied nuttig werk verricht heeft.

Financieele tegemoetkoming door de Regeering.

Reeds van 1932 af werd door ons bij de Regeering aangedrongen om maatregelen te treffen betreffende het jeugdwerklozenvraagstuk. De vorige regeeringen hebben verschillende

malen moeten erkennen niets voor de jeugdige werklozen te hebben verwezenlijkt.

Stelselmatig beloofden zij beterschap. Het gevolg was immer steeds meer inkrimpende maatregelen waardoor de jonge werklozen wel het sterkst werden getroffen.

De jeugdige werklozen zullen niet zoo vlug de handelwijze te hunnen opzichte vanwege de reaktionnaire macht van dit land vergeten.

Wat gedurende meer dan vijf jaar niet mogelijk was voor klerikale Ministers, wist kameraad Delattre in enkele weken te verwezenlijken. Het is dank zij dezen vertegenwoordiger van de moderne arbeidersbeweging dat eindelijk een begin werd gemaakt met verwezenlijkingen ten voordeele van de jonge werklozen.

Zeker, de getroffen maatregelen zijn vandaag absoluut onvoldoende, het is nog maar een proef. Maar wij mogen niet uit het oog verliezen dat door de voorgangers van Minister Delattre enkel afbraak van sociale maatregelen ten voordeele van de werkloze jeugd is gepleegd geworden, terwijl hij een begin heeft gemaakt met positief werk. Het is bij Kon. Besluit van 30 September 1935 dat aan de vrijwillige centra voor jonge werklozen regeeringstoelage werd verleend.

In zijn « Voordracht aan den Koning » schrijft Minister Delattre :

« Groot is het aantal jongelieden van 16 tot 25 jaar, die sedert zij de school hebben verlaten, er nimmer in zijn geslaagd een vaste betrekking te krijgen of zich een vaste loopbaan te kiezen.

» De gedwongen ledigheid oefent op hen een neerdrukkenden invloed uit. Zij verliezen de gewoonte en den lust tot het werk en maar al te dikwijls brengen de ontberingen, waaraan zij zijn blootgesteld, hun gezondheid in gevaar.

» Het is dus noodig dat zij zich, ten minste gedurende eenigen tijd, aan dien invloed kunnen onttrekken, ten einde hun lichamelijke en zedelijke gezondheid te herstellen.

» Sommige vereenigingen hebben te dien einde centra voor vrijwilligen arbeid ingericht. De geringe middelen echter waarover zij beschikken lieten haar niet toe, aan dit werk de noodige uitbreiding te geven.

» Aangezien het werk door die vereenigingen ondernomen, ontegensprekelijk een openbaar belang vertegenwoordigt, is het voor het Rijk een plicht, een gedeelte van de inrichtingskosten te zijnen laste te nemen. »

Artikel 3 van dit Kon. Besluit vermeldt de voorwaarden, die voor een toelage worden vereischt.

Het deel van de Rijkstegemoetkoming wordt op een forfaitaire som van 10 frank per dag en per jongen werkloze, in de centra voor vrijwilligen arbeid geherbergd, vastgesteld.

Het wordt slechts verleend voor de werklozen van minstens 16 en hoogstens 25 jaar oud.

Verder wordt vermeld dat de deelnemers van Belgische nationaliteit moeten zijn.

Bij Kon. Besluit van 15 Maart 1936 werd de toelage tot het dienstjaar 1936 verlengd.

De arbeidscentra alsmede hun programma van werkzaamheid moeten op advies van het bestuurskomitee van den Nationalen Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid door den Minister van Arbeid worden aangenomen.

Het totaal verblijf, in 1936, in het arbeidscentrum mag niet minder dan vijftien dagen, noch meer dan dertig dagen zijn.

Maandelijks dient aan den Nationalen Dienst een lijst vermeldend den naam, de voornamen, den leeftijd en de verblijfplaats van de jonge werkloze deelnemers, te worden doorgezonden, alsmede de datums van hun aankomst en van hun verblijf te worden vermeld.

De deelnemers aan de werklozenkampen ontvangen enkel 75 p. c. van den werklozensteun.

Vooruitzichten.

Zooals wij reeds vroeger deden opmerken is de verleende toelage absoluut onvoldoende om degelijk werk te verrichten.

Dit bedrag volstaat nauwelijks voor de voedselvoorziening. Waar blijven de uitgaven voor werkobjecten, voor vergoeding aan technische leiders, zonder dewelke deze werkobjecten niet tot een goed einde kunnen worden gebracht, uitgaven voor gereedschap, verzekering, medisch toezicht, ontspanningsmaterieel, verplaatsing, voordrachten, lesgevers, enz.

Naast de bestrijding van de moreele gevolgen van de werkloosheid dient insgelijks het behoud van de werkbekwaamheid te worden nagestreefd.

Ook dit doel hebben wij in ons arbeidscentrum te Brecht althans in de mate van het mogelijke weten te bereiken.

Onder leiding van een paar bouwarbeiders hebben de jonge werkloze metsers en metserdienders de muren opgetrokken van het jeugdtehuis, betonnen bevloeringen gegoten voor het terras, terwijl de jonge meubelmakers, schrijnwerkers en timmerlieden, onder leiding van een technikus, gansch de eerste verdieping hebben opgetrokken, ramen, deuren en de meest noodige meubels hebben vervaardigd.

Andere groepen van jonge werklozen hebben het sportstadion aangelegd en beplant, grachten voor de noodige afwatering aangelegd en een begin gemaakt met het graven van een zwemkom. Ook hiervoor was technische leiding noodig.

Verschillende werkobjecten dienen nog te worden uitgevoerd, o. a. oprichting van een betonnen watertoren, het bouwen van een

waschplaats voorzien van douchen, rijwielloods en bootenhuis, aanleggen van kampeerterrinen en openluchttheater, nivelleering van wegen, enz. De afhouding van de 25 t. h. van den werkloozensteun voor de deelnemers stelt een groot beletsel daar voor de uitbreiding van ons centrum. Terwijl door de jonge werklozen een kleine gemeenschapswereld voor de werkloze jeugd wordt opgetrokken en zij daarvoor hun arbeidskracht ten dienste stellen, wordt als aanmoediging daarvoor de steun verlaagd. De deelnemers aan zulk een werk in Holland ontvangen, buiten den volledige werkloozensteun, nog een bijzondere toelage.

Wij zijn van oordeel, dat deze maatregel dient gewijzigd te worden, wil de Regeering het doel dat zij zich heeft gesteld bereiken.

Wordt de toelage niet verhoogd en de vermindering van den steun voor de werkloze

deelnemers ongedaan gemaakt, dan is de vrees gewettigd, dat wij ons werk van algemeen nut niet zullen kunnen uitbreiden, maar, wat erger is, zullen moeten stopzetten, hetgeen, zonder de aanmoedigende hulp vanwege de Antwerpse vakbeweging, misschien reeds zou gebeurd zijn. Wij hopen dat de hogere instanties tijdig de noodzakelijkheid van het treffen van nieuwe maatregelen zullen inzien, waardoor het aangevangen werk in plaats van beperkt, uitgebreid kan worden.

Als wij overschouwen wat er sedert Juni 1935, aanvang van ons arbeidscentrum, is verwezenlijkt geworden, dan kunnen wij meer dan tevreden zijn. Uit den ruwen dorren heigrond, is een kleine gemeenschapswereld voor de werkloze jeugd uitgegroeid, verre boven onze verwachtingen en onze oorspronkelijke voornemens.

Het strijdprogramma van de Syndikale Jeugd van Antwerpen

DE Syndikale Jeugd van Antwerpen steekt de handen uit de mouwen. Een beperkt leiderskongres, dat niet minder dan vier dagen in beslag nam, heeft een *strijdprogramma* opgemaakt dat aan de goedkeuring van de afdelingen zal worden onderworpen, en daarna op een algemeen demonstratief kongres op 25 en 26 Juli a. s. zal worden bekrachtigd.

Het beperkt leiderskongres wijdde zijn bijzondere aandacht aan de lessen, die voor geheel de arbeidersklasse uit de laatste verkiezingen te trekken zijn. *In de resolutie dienaangaande sprak het Kongres zijn innige overtuiging uit, dat de Belgische arbeidersbeweging haar opgang zal hervatten indien er toe overgegaan wordt :*

a) de zuiver socialistische leerstellingen met hernieuwde kracht aan de openbare meening bekend te maken;

b) een nationaal-werkend propagandaapparaat op te maken;

c) een algemeen en grondig onderzoek naar de noodzakelijke hervormingen in al onze arbeidersinstellingen, hervormingen die er moeten toe leiden onze apparaten met meer effectief resultaat op hun doel te richten;

d) ten slotte, een durvende houding aannemen in de pijnlijke kwestie der personen. Huldiging van het principe: « De rechte man op de rechte plaats »;

Radikale uitsnijding van den kanker van de kumulatie.

Ook de *ekonomische en maatschappelijke*

toestand van de jeugd maakte het voorwerp uit van een grondige discussie op het kongres, dat dienaangaande het volgende *eischenprogramma* opstelde:

1° De invoering van een wettelijk statuut voor het leerlingwezen met bepaling van arbeidsduur, minimumloon, leertijd, betaald vakondericht tijdens de werkuren, reglementeering van het aantal leerjongens in verhouding met het totaal aantal gebezigde volwassen arbeidskrachten;

2° Minimumloon voor alle jonge arbeidskrachten:

Op 15 jaar, per dag	fr. 13.00
Op 16 » » »	16.00
Op 17 » » »	19.00
Op 18 » » »	23.00
Op 19 » » »	26.00
Op 20 » » »	29.00
Op 21 » » »	32.00

Toepassing van het principe : Gelijk loon voor gelijken arbeid;

3° Gezondheidsvoorwaarden en veiligheid bij den arbeid.

Zuivere bureelen en werkhuisen, voorzien van kleed- en waschkamers.

Geneeskundige bijstand voor alle jongeren.

Veiligheidsmaatregelen voor machinearbeid. Verbod van jonge arbeiders onder de 18 jaar in ongezonde, gevaarlijke en lastige bedrijven te gebruiken;

4° Betaald verlof, dat een lichamelijk en geestelijk herstel toelaat:

Drie weken voor de jongelieden van 14 tot 16 jaar; twee weken voor de jongelieden van 16 tot 18 jaar;

5° Bijzondere Staatshulp voor de jeugd, welke een gezin wenscht te vormen. Verdeeling van de ledigstaande woningen aan nooddrufte jonge gezinnen;

6° Gelijkheid van rechten voor jongens en meisjes.

Eerbiediging en uitbreiding van de wetgeving betreffende den vrouwelijken arbeid.

Wat de *jonze werklozen* betreft, stelde het kongres het volgend *eischenprogramma* op:

1. Materieele en moreele steunverleening :

a) Verzekerbaarheid en steunverleening voor alle jonge werklozen op het oogenblik dat zij de school verlaten;

b) Bijzondere Staatshulp aan jonge werklozen die zich een haard willen stichten;

c) Oprichting van tehuizen waar de jonge werklozen hun gedwongen vrijen tijd op aangename en nuttige wijze kunnen doorbrengen;

d) Mogelijkheid tot kosteloze bijwoning van kultureele en sportgelegenheden (schouwburgen, kinema's, muziekkuitvoeringen, voordrachten, enz., enz.);

e) Opening van een bijzonder krediet ter bestrijding van de lichamelijke en moreele ontreding bij de werkloze jeugd (kosteloos geneeskundig onderzoek, enz.);

f) Verlenging van den schoolplicht tot 16 jaar, met vergoeding aan de behoeftige ouders.

2. Hoe arbeidsmogelijkheid te verschaffen:

a) Vermindering van het aantal arbeidsuren;

b) Verlaging van de ouderdomsgrens der pensioengerechtigden. Vaststelling van een ouderdomsgrens voor de intellectueele beroepen;

c) Opheffing van openbare en private kumulatie;

d) Vaststelling bij de uitvoering van openbare werken van een minimum van 20 t. h. jonge arbeidskracht van het totaal der gezigde arbeiders;

e) Vaststelling van een zelfde minimum van 20 t. h. jonge arbeiders in handel, nijverheid en vervoer, zonder doorzending van volwassen arbeidskrachten;

f) De leerjongens moeten minstens twee jaar

na hun leertijd aan het bepaald loon behouden blijven in de nijverheidsinstelling;

g) Verzekering van het behoud van plaats na terugkeer uit het leger van de jongens die onder de wapens werden geroepen.

Het kongres stelde eveneens het standpunt der Syndikale Jeugd, betreffende *oorlog, vrede en fascisme*, vast.

De strijd voor den vrede is de heerlijkste taak van de jeugd.

De vrede wordt vandaag in de eerste plaats bedreigd door de fascistische Staten. De Syndikale Jeugd wijst het standpunt van dezen, die de absolute onafhankelijkheid en de localiseering van den oorlog voorstaan, af, daar dit niets anders beteekent dan de sterken vrij spel tegen de zwakkeren te laten.

Niettegenstaande al zijn tekortkomingen en zwakheden is alleen de *Volkenbond* bekwaam den vrede te verzekeren op grondslag van het internationaal recht. De organisatie van de *kollektieve veiligheid* in het kader van den *Volkenbond* is het meest doeltreffend middel om den vrede te redden. Verder dienen wij met alle kracht te strijden voor algemeene en gekontroleerde *ontwapening*. In afwachting eischt de Syndikale Jeugd de nationaliseering van de bewapeningsindustrie, de controle door het volk en het verbod van privaten wapenhandel.

Tegenover de verkapte en openlijke fascistische groepeerings, die enkel het geschikte oogenblik afwachten om hun krachten samen te trekken, moeten wij het *Volksfront* voor de democratie stellen. De Syndikale Jeugd is van oordeel dat de hogere instanties der arbeidersbeweging zoohaast mogelijk de vorming van een zoo breed mogelijk *Volksfront* tegen het fascisme en tegen den oorlog moeten onderzoeken.

Ten slotte eischte het Kongres *recht voor Vlaanderen*. De Syndikale Jeugd staat op het standpunt der *kultureele zelfstandigheid van Vlaanderen*. Zij eischt terzelfder tijd algemeene amnestie voor alle politieke misdrijven begaan vóór 1919. De arbeidersbeweging dient zich krachtadiger met deze vraagstukken bezig te houden.

De aktie van de Syndikale Jeugd staat in het teken van een groote geestdrift en een volledige overgave aan het socialistische ideaal. Zij wil de gansche jeugd mobiliseeren om haar strijdprogramma te verwezenlijken. Wanneer volgt men in de andere delen van het land?